

Eylül'ün Solgun Gözleri

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Ağustos 2019

Lüksü olmalı mı şiirin...

Bir de arka penceresi

Uğradığım dumuru sağalttığım

Aksayan şivesinde

Ölümcül bir güdüdür belki de

Hafta sonu yalnızlığı imgelerin.

Sabah kahvaltısına doluşan ne çok eş dost

Zamanın dokusunda karanlık bir ok:

Öyle ya, saplanan yakasına

Oysaki hayat denen sözleşmeyi feshetmiştim

Zamansız verdiği tüyolarına şiirin

Sığdırdığım koca ömür:

Yana yakıla yaşamakla yazmak arasındaki fark:

Güzergâhı nihayetinde karabasan sokağına sapan

Ayrımcı bir imge ile tartaklandığın kadar.

İzbelerde yaşamaya mahkûm bir meczup kanaatiyle

Sığamadığı yere göğe delişmen fıtratın da haznesinde saklı

Üç beş sakil gölge:

Alabildiğine patavatsız, umarsız

Sakil tabakası duyguların

Göğe dönük yüzü ölü turnanın

Bakiyesi kayıp ve hatalı:

Solan bir resmi yeniden canlandırmanın yolları

Elbette resim çektireceğin farklı boyutlar

Dümeni kırıp da dostluğa.

Sırtından bıçaklandığın elbette kuşku götürmez

Meali sevginin üç beş nida

Şiirin sevecen bakışlarında çakışı şüheda yorgunluk

Zamanı büyüttüğün

Olmadığın kadar üzüldüğün

Tebaası sakar varlığın

Sızarken gün ışığına gönderme yaptığın

Karanlığın da muhatabı...

Ne yıldız ne ay ne güneş
Sefil yorganımı serdiğim göğün kıvrımlarına
Belki de erip ereceğim hidayet
Ölümün az sonrası:
Neye niyet neye kısmet?
Şimdi bükemediğim bileği değil de
Öpeceğim eli ararken fellek fellek
Cüz-i irademin son zerresi
Yenik düşmüş bir kere
Mevsimin de son gecesi.

Bulutlar bakarken Eylül'ün solgun gözlerine
Az sonra ç/ağlayacak yer gök
Uğurladığım mevsim elbette dolu hasretle
Bir sonraki buluşmanın adresi belli işte:
Şiiri Ağustos'a bağlayan gece
Perdeli gözleri şairin ve Eylül'ün
Nasıl ki d/okunulmazlığı saklı yüreğın şeceresinde.